

Mesto TV novinara u finansiranju stanice – Da li je novinar dužan da vodi brigu o finansijama Počnimo ovo poglavlje podsećanjem na priču o čoveku i njegovom sinu koji su na magarčevim leđima nosili tovar. Tokom dugog puta, sretali su razne ljude. Svaki prolaznik predlagao im je najbolje rešenje za put: zašto njih dvojica idu peške kada imaju magarca, zašto sin jaše a starac ide pored, zašto ni jedan ne jaše magarca, kako su opteretili jednu životinju ... Nakon svake opaske, putnici namernici su postupali onako kako im je savetovano. Na kraju su shvatili da se svetu ne može udovoljiti i da treba da se drže svog mišljenja.

Nešto slično može da se napiše i povodom problematike – novinar i finansije. Šta god i kako god radili, uvek će biti nezadovoljnih.

Mnogo je redova napisano o tome kako se postaje novinar i koje osobine treba da poseduje. Kao najveće vrednosti navode se, između ostalog, komunikativnost, demokratičnost, tolerantnost, objektivnost, poštenje, pravovremenost. Nije bitno da li su navedene osobine idealizovane ili ne. Na našim geografskim širinama, izuzev retkih izuzetaka, novinare je potrebno doživljavati kao klonove holističkog privatnog detektiva Dirka Džentlija, kreaciju, sada već pokojnog, Dagleasa Adamsa . Zašto? Razlog je jednostavan. Malo koja knjiga o novinarstvu bavi se problemom novca. Teme novinarskih priča (ne ogovaranja) nisu zarade. O parama najrađe govore honorarci početnici. Negiranje postojanja tržišta tokom socijalizma prouzrokovalo je takvo stanje. Raspad SFRJ je doneo nešto drugačiji sliku o bratskim republikama i pokrajinama, i uveo kategoriju tržišta na velika vrata. Privatni detektiv Dirk Džentli sublimira sve nabrojane novinarske osobine i dodaje pitanje o novcu kojeg, najčešće, nema.

Ranije se od medija tražilo da informišu, zabave i/ ili obrazuju. Danas se od svih, bez obzira na vrstu vlasništva, traži i da zarade. Donacije, pokrivanje dela budžeta od strane opštine nisu dovoljni izvori novca za opstanak lokalnih medija. Na televiziji, kao najskupljoj medijskoj igrački, sa problemima finansiranja se nose rukovodeće strukture i marketinško odeljenje. (Ne)voljno, toj grupi se priključuju i novinari.

Novinari bi najmanje trebalo da se bave finansijskim problemima lokalne TV stanice. No, kašnjenje u isplati zarada ili njihov nizak iznos utiču na produktivnost i kreativnost zaposlenih. Rukovodioci lokalne TV stanice samo kratkoročno mogu da računaju na početni novinarski elan. Lična satisfakcija početnika zato što se pojavio na televiziji nije dovoljno jak motiv da bi on duži vremenski period radio bez para. I politička klima se promenila, tako da pozivanje na ideale više nije primaran motiv za besplatni ili malo plaćeni rad. Sa druge strane, novinari u stalnom radnom odnosu i sa niskim platama suočeni su i sa drugim problemom – kako da izvrše radne obaveze, kada TV kuća za koju rade ne može da im obezbedi najosnovnije uslove. Otuda, iz ličnih i profesionalnih razloga, novinari lokalne TV stanice prinuđeni su da se bave i problemom finansija. Važno je samo odrediti granicu do koje oni mogu da idu u tom poslu. Uopšte, šta znači floskula «bavljenje finansijama»? Finansije imaju veoma jednostavno značenje – «novac». Novac je sredstvo plaćanja. Putem njega se stiče moć. Od njega se živi. TV stanici je potreban novac da bi, inicijalno, nabavila opremu za emitovanje programa, platila zaposlene i račune, obezbedila produkciju programa. Pod svakodnevnim problemima oko opstanka, zaboravlja se i na druge elemente, poput promocije stanice, učešća u društveno korisnim akcijama i slično. Ili je nekulturno uopšte govoriti o tako nečemu, kada se zna da pojedine redakcije teško sastavljaju kraj sa krajem da bi ekipu poslale da zabeleži događaj, te snimatelj ide peške i nosi kameru u jednoj, a stativ u drugoj ruci?

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com